

**UCHWAŁA NR L/1547/21
RADY MIEJSKIEJ W ŁODZI
z dnia 17 listopada 2021 r.**

w sprawie uznania za niezasadne wezwania do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą Nr LXVII/1263/06 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic Pomorskiej, Henrykowskiej i torów PKP.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834) oraz art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1. Wezwanie p. .... do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą Nr LXVII/1263/06 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic Pomorskiej, Henrykowskiej i torów PKP (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 229, poz. 1764), uznaje się za niezasadne z uwagi na okoliczności wskazane w uzasadnieniu stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do powiadomienia pełnomocnika Wzywającej o podjęciu niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Marcin Golaszewski
Marcin GOŁASZEWSKI

Załącznik

do uchwały Nr L/1547/21

Rady Miejskiej w Łodzi

z dnia 17 listopada 2021 r.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 22 września 2021 r. (data wpływu do Urzędu Miasta Łodzi 27 września 2021 r.) p. reprezentowana przez pełnomocnika adw. wezwała Radę Miejską w Łodzi do usunięcia naruszenia prawa w postaci, cyt. *„podjęcia z naruszeniem przepisów prawa materialnego uchwały Nr LXVII/1263/06 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic Pomorskiej, Henrykowskiej i torów PKP”*.

Wezwanie zostało wniesione do Rady Miejskiej w Łodzi w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 r. Wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszone w trybie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi obligatoryjną czynność poprzedzającą wniesienie skargi do sądu administracyjnego w razie bezskuteczności wezwania i dotyczy m.in. uchwał rad gmin podjętych przed dniem 1 czerwca 2017 r.

Wzywająca zarzuca Radzie Miejskiej w Łodzi naruszenie prawa polegające na:

1) nieuwzględnieniu w toku procedury planistycznej jej prawa własności oraz, cyt. *„ustalenie przeznaczenia terenu bez wyważenia interesu prywatnego zmierzającego do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, co skutkowało ograniczeniem swobody zabudowy na terenie, na którym znajduje się nieruchomość Wzywającej, poprzez oznaczenie tego terenu kategorią NBA-KDG Tereny przestrzeni publicznej – droga główna, w sytuacji, kiedy na terenie tym planowana droga publiczna (poszerzenie pasa drogowego ul. Pomorskiej) nigdy nie powstała, a w konsekwencji takie ukształtowanie sposobu zagospodarowania terenu stanowi nieuzasadnioną, nieopartą żadnym interesem publicznym i naruszającą zasadę proporcjonalności ingerencję w prawo własności i jawi się jako nadużycie władztwa planistycznego gminy”*;

2) uchwaleniu kwestionowanego planu miejscowego z naruszeniem ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi, w zakresie, w jakim nieruchomość Wzywającej znajduje się w części w obszarze oznaczonym symbolem 1.NBA-KDG Tereny przestrzeni publicznej – droga główna, w sytuacji, gdy obowiązujące w momencie podejmowania uchwały w sprawie planu miejscowego uwzględniało dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu w ramach obszaru oznaczonego symbolem NBA – Tereny strefy nieurbanizowanej.

Wzywająca powołuje się w Wezwaniu na przysługujące jej od 2014 r. prawo własności nieruchomości położonej w Łodzi przy ul. Pomorskiej 365, oznaczonej w ewidencji gruntów nr 2/5 (obręb geodezyjny W-17) i żąda uchylenia ww. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi.

Rozwijając ww. zarzuty Wzywająca podnosi, że na skutek ustaleń planu miejscowego z 2006 r. na części swojej nieruchomości przeznaczonej pod poszerzenie ulicy Pomorskiej nie jest w stanie wznieść żadnej zabudowy, a plan miejscowy w tym zakresie nie został

nigdy zrealizowany. Sprzeczność ustaleń planu miejscowego z 2006 r. z ustaleniami obowiązującego wtedy Studium (...) uchwalonego uchwałą Nr LXXVII/1793/02 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2002 r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi Wzywająca wywodzi z – nieokreślonej bliżej – części graficznej tego dokumentu.

Rada Miejska w Łodzi nie podziela stanowiska Wzywającej i tym samym uznaje wezwanie za niezasadne.

Przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r. mający zastosowanie do uchwał rady gminy podjętych przed tą datą, stanowił, iż każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Legitymacja skargowa została oparta zatem na naruszeniu indywidualnego interesu prawnego lub uprawnienia, co oznacza, że legitymacja do wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa a następnie skargi do sądu administracyjnego przysługuje temu, kto posiada stosowny interes prawny (uprawnienie), który został naruszony zaskarżonym rozstrzygnięciem. Naruszenie interesu prawnego musi mieć przy tym charakter bezpośredni, zindywidualizowany, obiektywny i realny. Wzywający musi udowodnić, że zaskarżona uchwała poprzez naruszenie prawa jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną wynikającą z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego. Uchwała, czy też konkretne jej postanowienia, muszą naruszać rzeczywiście istniejący w dacie jej podejmowania interes prawny skarżącego (vide: wyrok NSA z dnia 12 marca 2013 r. sygn. akt I OSK 1761/12; wyrok WSA w Łodzi z dnia 24 stycznia 2020 r. sygn. akt II SA/Łd 758/19).

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że uchwała Nr LXVII/1263/06 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic Pomorskiej, Henrykowskiej i torów PKP na dzień jej podejmowania nie naruszała interesu prawnego ani uprawnienia Wzywającej, a wyznaczenie projektowanego poszerzenia drogi publicznej (ul. Pomorskiej) w granicach terenu oznaczonego symbolem 1.NBA-KDG znajdowało uzasadnienie w przepisach obowiązującego prawa. Stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922, 1873 i 1986), w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. Kwestionowane przez Wzywającą ustalenia planu, którymi przeznaczono część nieruchomości objętej wezwaniem pod poszerzenie drogi publicznej – ul. Pomorskiej mieściły się w granicach tzw. władztwa planistycznego gminy.

Dla skuteczności i ważności ustaleń objętych sporządzonym i uchwalonym w zgodzie z przepisami prawa planem miejscowym całkowicie nieumocowanym prawnie jest zarzut dotyczący podjęcia lub niepodjęcia czynności realizacyjnych, które zmierzać miałyby do urzeczywistnienia przewidzianych w planie rozwiązań przestrzennych, inwestycyjnych czy też właścicielskich. Żaden przepis prawa nie przewiduje obowiązku realizacji w określonym czasie rozwiązań wynikających z dokumentów planistycznych. Plany miejscowe mają charakter aktów zawierających normy prawne o charakterze planowym, przewidującym w określonym zakresie rozwiązania przestrzenne, które będą mogły zaistnieć w przyszłości, jednakże ustawodawca nie zdecydował się na powiązanie ustaleń planów miejscowych z określonym horyzontem czasowym ich realizacji.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Rada Miejska w Łodzi dokonała odpowiednio w 2013 i 2018 r. sprawdzenia aktualności zarówno dokumentu Studium, jak i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących na obszarze gminy Miasta Łódź. W dniu 3 lipca 2013 r. Rada Miejska w Łodzi podjęła uchwałę Nr LXVI/1415/13 w sprawie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi. Kolejna uchwała Rady Miejskiej w Łodzi Nr LXXIX/2113/18 w sprawie aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi podjęta w dniu 14 listopada 2018 r. nie wskazywała na nieaktualność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o jakim mowa w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

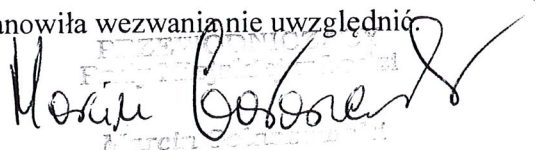
Treść kwestionowanej uchwały odpowiadała wszelkim wymogom ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zaś w dacie jej uchwalenia Rada Miejska w Łodzi stwierdziła jej zgodność z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi z 2002 r. W trakcie sporządzania projektu zakwestionowanej uchwały przeprowadzono wszystkie wymagane przepisami prawa czynności proceduralne. Projekt uchwały poddany był procesowi uzgadniania z innymi organami administracji publicznej, a także uspołecznieniu konstruowanych rozwiązań i zapisów. Przed podjęciem uchwały, w trakcie procedury planistycznej przeprowadzono niezbędne analizy, inwentaryzację stanu faktycznego, wyważono relacje między interesem prywatnym oraz publicznym, gdy dostrzeżono rozbieżność między nimi.

Wbrew twierdzeniom Wzywającej, ustalenie przeznaczenia terenu przewidzianego do realizacji rozbudowy (poszerzenia) ul. Pomorskiej nie jest niezgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi obowiązującego w dniu uchwalenia planu miejscowego (17 maja 2006 r.), tj. uchwalonego uchwałą Nr LXXVII/1793/02 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2002 r. Zarówno ustalenia zawarte w części tekstowej tego dokumentu (str. 74 część „6. Budy – Stoki (539 ha), jak i w części graficznej (rys. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej miasta) potwierdzają, że wolą prawodawcy gminnego było, aby w ramach zasad rozbudowy systemów komunikacji w planie miejscowym została przewidziana, cyt. „modernizacja ulicy Pomorskiej do parametrów ulicy głównej”. Tego typu przebudowa istniejącej ulicy Pomorskiej, która była i jest na tym odcinku ulicą jednopasmową dwukierunkową, wymagała objęcia przeznaczeniem pod komunikację pasa nieruchomości przyległych do istniejącej ulicy.

Na marginesie należy tylko wskazać, że rozwiązanie przewidziane w kwestionowanym planie miejscowym, tj. poszerzenie ul. Pomorskiej na odcinku położonym na działce stanowiącej własność Wzywającej pozostaje zgodne z obecnie obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi z 2018 r., zmienionym w 2019 r.

Mając na względzie fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic Pomorskiej, Henrykowskiej i torów PKP został przyjęty przez Radę Miejską w dniu 17 maja 2006 r., ocenie poddana zostanie aktualność jego zapisów z uwzględnieniem planowanych inwestycji celu publicznego na tym terenie. Parametry obecnej ulicy Pomorskiej będą przedmiotem ponownej analizy.

Z uwagi na powyższe, Rada Miejska w Łodzi postanowiła wezwania nie uwzględnić.

Marcin Górczowski